Юркові Бедрику

лівим берегом живучи
правим берегом накриваючись
чи буває що на плечі
відбиваються лапи заячі

озираєшся — а ніхто
зупиняєшся перед ранком
на розковзаному плато
наступити на першу бранку

і стинаючи колізей
на приреченість сатурнічну
ти не віриш що морок цей
не загрожує бути вічним

ти прирощуєш як мечеть
цю посудину до аллаха
та буває що на плече
відпочити сідає птаха

і згадавши про білий дар
не присилуваний до світу
ти роздмухуєш листя хмар
щоб могла вона долетіти